

Tšheschi wjazor.

To nowe łožowanje našchogo Robinsona běšcho w sachopenku sašej wjelgin gluzne; južor běchu psches morsku huižynu, kotraž bě pomjenijo kanal „Kalais“ abo „weliki kanal“, pschejeli a niz njeběšcho jim do překi pschischko; a něto běchu na welikem atlantiskem morju a jězechu a pschižechu ku kupa, kotrejž „Madeira“ grońe a kotaraž napřeći Afriki lažy; nedaloko wot njeje šu tak pomjenone Kanariske kupy. Pschi kupa Madeira hustachu s kóžu a hustupichu na semju.

Robinson namžascho bě naglědasch na rědnosczi a płodnosczi teje kupy. Tak daloko ako wizešch možascho, nje wizešcho niz wězej něžli winizy. How wizešcho rědne šdrake grańki wina; tuž da někotare kroschki a ša to možascho rěšajch a jěscž, tak wěle afšchěšcho. Wot winizarow šgoni, kaš tudy wino hutkozuju. Woni šypaju šdrake winowe grańki do šudow a pon je teptaju, na nogach boše; abo woni bě nage seblekaju, lagnu bě do wanow a s kóšchami s jagodow šupu hutkozuju. — Komu bě zo, tate wino pišch?! —

Robinson wizešcho tež na kupa wěle kanariskich ptašchkow, kaš pla naš wroblow. Kanariki šu žolte a tež pišane, kaš jich pla naš luže w klětkach wejšchpe maju. Robinson tež wizešcho zukrowu šczinu na kupa roscězu, s kotrejež luže šłodtu měšgu hutkozuju a pon s njeje zukor ware. —